

Sponsortocht Den Haag Texel 24 juni 2016

De dagen voor vertrek viel er regen, veel regen. Gelukkig was de voorspelling voor de vrijdag goed!

Tegen 8 uur werd ik door een vriendin afgezet bij het Julian Kinder Ziekenhuis. Meteen al gezellige drukte: vrolijke mensen, die zin hebben in deze dag! Nadat ik mijn tas had afgegeven, via de achterkant in het ziekenhuis verzamelt. Langzaam stroomt de hal vol met fietsers, vrijwilligers en uitzwaaiers.

Om 9 uur krijgen we een korte toespraak, waarna we van start gaan. We fietsen onder motorbegeleiding het ziekenhuis uit. In de centrale hal worden we uitgezwaaid door personeel, patienten en bezoekers van het ziekenhuis. Tussen de uitzwaaiers staat toevallig ook een oud-collega van mij. Erg leuk!

De 1^e etappe gaat onder politiebegeleiding in een lange stoet dwars door de stad. De politiemotoren zetten de kruisingen af. We fietsen langs het oude JKZ, het Omniversum, Madurodam en de gevangenis van Scheveningen. Bij de watertoren van Scheveningen, zwaaien de politiemotoren ons uit en gaat ieder op zijn eigen tempo aan de tocht beginnen.

Ik fiets dit jaar op mijn gewone sportfiets en ga op zoek naar een groepje, waarmee ik mee kan fietsen. Ik kom Chantal en Jolijn tegen. Zij rijden een lekker tempo en ik mag aanhaken. Het is donker weer, zeemist. De duinen zien er desolaat uit. De mist omhult de duintoppen, er is bijna niemand in de duinen. Behalve wij: 110 fietser, veelal in de herkenbare witte Den Haag – Texel shirts. Onderweg steekt zomaar een vos over. Wij passeren op korte afstand. Ook zien we veel jonge konijntjes. Later zien

we in Zandvoort de herten bij iemand in de voortuin staan.

Onderweg komen we Eli tegen, met zijn 4en fietsen we een heel eind op. Al snel komen we aan bij de 1^e post in Bloemendaal. De 1^e groep wielrenners staat net op het punt van vertrekken. Leuk om elkaar even te ontmoeten! We eten en drinken wat en vullen onze bidons. Daarna gaan we weer op pad: verder door de duinen richting de pont over het Noordzeekanaal. De mist trekt op, het blijft bewolkt.

Na de oversteek van het Noordzeekanaal (natuurlijk is de pont net weg), fietsen we via Wijk aan Zee richting de Egmondse.

Een mooi stuk, mooie natuur, er staan veel verschillende bloemen in bloei. Echt een kleurenpracht. Ook zijn er stukken, die eerder afgebrand zijn. De natuur begint zicht te hersellen vlak voor de Egmondse, haakt Eli af. Hij vervolgt op eigen tempo. We fietsen door langs velden paarse Alium, richting Bergen. Eerst een stukje langs de weg, daarna de duinen in. Op de 1^e klim schakel ik en schiet mijn ketting eraf. Niet heel handig om stil te staan op een klimmetje. De ketting ligt er zo weer op en we fietsen door. Even later komen we aan bij post Bergen. Deze post is op het terras van Hotel Meyer. Heerlijk om na 100km even lekker op het terras te zitten. Hier krijgen we het traditionele energie pakket: een mars, een banaan en een flesje sportdrink. Omdat we lekker doorfietsen en niet verwachten, dat het tempo straks erg daalt, houden we een lange stop en genieten van een omelet en een kop thee.

Na deze stop gaan we weer verder. De Schotse Hooglanders breken met de traditie: ze staan niet op het fietspad, maar er een stukje vanaf. In de duinen van Schoorl rijdt t heerlijk over het vernieuwde fietspad. Geen schelpenpad meer met losliggend gruis in de bochten, maar betonplaten. De betonplaten zijn strak aan elkaar gelegd. Gelukkig geen Belgische toestanden, geen gehobbel over de naden. Bij de Hondsbosche Zeewering kiezen we ervoor om de oude weg te volgen en niet over het nieuwe fietspad bovenop te rijden. Later horen we dat je bovenop een mooi uitzicht hebt, dus dat is voor volgend jaar zeker een aanrader! We kiezen ervoor om door de duinen van Petten te rijden en niet

eromheen. In dit stuk met schelpenpaden zitten een paar venijnige klimmetje. Ook dit is weer een mooi stuk! In dit stuk haakt Eli weer voor een aantal kilometers aan. Met zijn vieren fietsen we op Callantssoog aan. Daar besluiten we om niet op het terras te gaan zitten, maar rustig door te rijden en waar nodig een korte stop te houden. De zon laat zich steeds meer zien. an komt de volgende etappe in zicht:

stijle klimmetjes en gekke bochten. We zien Den Helder liggen en komen steeds dichterbij. Het mooiste moment is als we buitendijks gaan rijden. De laatste minuten ervoor, ruik je de zilte zeelucht al. Als we de dijk naar buiten op draaien en de zee zien, stoppen we en vieren we dat we erbij zijn! Er kan nu weinig meer mis gaan! We gaan het halen! We fietsen op ons gemak richting de boot. De man van de kaartjes, vraagt of we de laatste zijn. Hij heeft al zoveel fietsers met van die witte shirts gezien! Nee we zijn niet de laatsten, zitten wel in de achterhoede. Even later komen op Rob en Bjorn aan. Op de boot (van 18.30) heb ik een leuk gesprek met andere mensen. Altijd leuk hoe mensen reageren op een stelletje fietsers!

Op Texel fietsen we met elkaar richting de Zilvermeeuw. Met een kleine omweg, maar over mooie fietsenpaden, komen we tegen half 8 moe en voldaan bij de Zilvermeeuw aan. Ik heb genoten van deze dag! Wat een mooie natuur onderweg! Ik blijf het bijzonder vinden om het gewoon maar weer te doen. Bedankt Jolien en Chantal voor het mee fietsen!

En sponsors bedankt voor het ondersteunen van dit mooie doel!